

บรรณานุกรม

- กรมการปกครอง, กระทรวงมหาดไทย. รายงานการวิจัยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
พ.ศ. 2512 2519 2522 2526 และ 2529. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น, 2530.
- กรมพล ทองธรรมชาติ, อมร รักษาสัตย์และชัตติยา กรรณสูตร. "ปัญหาการเมืองของประเทศไทยที่กำลัง
พัฒนา." ทฤษฎีและแนวความคิดในการพัฒนาประเทศ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์
และการซื้อแห่งประเทศไทย จำกัด, 2515.
- กองวิจัยทางการศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ. ประมวลศัพท์บัญญัติวิชาการ. กรุงเทพฯ: รุ่งเรือง
สาส์นการพิมพ์, 2521.
- กุลชน ชนาพงศธร. การบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช,
2528.
- โฆสิต ปั้นเปี่ยมรัษฎ์. การวางแผนการคลังและการพัฒนาเศรษฐกิจในการคลังของประเทศ.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์, 2515.
- จรรยา สุภาพ. ลัทธิการเมืองและเศรษฐกิจเปรียบเทียบ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช
จำกัด, 2534.
- _____. ระบบการเมืองเปรียบเทียบ (ประชาธิปไตย, เผด็จการ) และหลักวิเคราะห์การเมือง
แผนใหม่. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช, 2519.
- _____. หลักรัฐศาสตร์. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช, 2519.
- เฉลิมพล ศรีหงษ์. การบริหารรัฐวิสาหกิจ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง,
2531.
- ชัยอนันต์ สมุทวณิช. ปัญหาการพัฒนาทางการเมืองไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2530.
- _____. การเมืองเปรียบเทียบ: ทฤษฎีและแนวความคิด. กรุงเทพฯ: เจ้าพระยาการพิมพ์,
2526.
- ชาอุทัย อตมศิริกุล. บทบาทรัฐวิสาหกิจในฐานะเครื่องมือในการพัฒนาประเทศ : สถานะในปัจจุบัน.
กรุงเทพฯ: เจ้าพระยาการพิมพ์, 2529.

- ชูวงศ์ ฉายะบุตร. "ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น." บทความและรายงานการสัมมนาทางวิชาการเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย, 2509.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เจริญผล 2527.
- เจริญ ขวอินทร์ ศรีสุวรรณ. ทฤษฎีวิเคราะห์ระบบการเมือง. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2534.
- ตีรณ พงศ์มณฑากรณ์. ทิศทางการปฏิรูประบบราชการประเทศไทยในทศวรรษ 1990. ศูนย์วิจัยเศรษฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2535.
- และจารุมา อึ้งกุล. ศักยภาพ และ อนาคตของเศรษฐกิจไทย. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิจัยเศรษฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- ทอพลเลอร์, อัลวิน. คลื่นลูกที่สาม. แปลโดย รจิตลักษณ์ แสงอุไร และคณะ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ ใกล้เคียง เบรน, 2533.
- . อำนาจใหม่. แปลโดย ชุนทอง ลอเสรีวานิช. กรุงเทพฯ: รุ่งแสงการพิมพ์, 2535.
- ธงชัย สันติวงษ์. การวางแผน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2534.
- นอร์ชิตต์, จอห์น; และ อเบอร์ดีน, แพทริเซีย. อภิแนวร่วมโลก ค.ศ. 2000. แปลโดย สันติ ตั้งรพีพากร. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ ใกล้เคียง เบรน, 2534.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธ์. ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: มพท., 2523.
- ประยูร กาญจนดุล. กฎหมายปกครอง. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2491.
- ประหยัด หงษ์ทองคำ. การพัฒนาทางการเมือง. กรุงเทพฯ: นวัตกรรมการพิมพ์, 2519.
- ปรัชญา เวสารัชช. "องค์การกับลูกค้า." วารสารสังคมศาสตร์ 15 (ตุลาคม-ธันวาคม 2521): 61-76.
- พงศ์เพ็ญ ศกุนตาภัย. "การพัฒนาการเมืองในประเทศไทย : ปัญหาและอุปสรรค." วารสารรัฐศาสตร์, ปีที่ 6 ฉบับที่ 2. (2522): 13-17.
- . ทฤษฎีการเมืองยุคใหม่. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดพิมพ์อักษร, 2536.
- พงศ์สันต์ ศรีสมทรัพย์ และชลิตา สรมณี. หลักการองค์การและการจัดการ. กรุงเทพฯ: หจก. แสงจันทร์การพิมพ์, 2533.
- พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว. "กรอบการมองพฤติกรรมทางการเมือง." วารสารสังคมศาสตร์ (มกราคม-มีนาคม 2523).

พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว. ข่าวสารการเมืองของคนไทย. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี, 2533.

———. พฤติกรรมทางการเมือง: ขอบข่ายทางทฤษฎี. กรุงเทพฯ: เจ้าพระยาการพิมพ์, 2532.

มติชนสุดสัปดาห์ (12 พฤศจิกายน 2536): 5.

ลิขิต ธีรเวคิน. การเมืองการปกครองของไทย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2536.

วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน. การพัฒนาชนบทไทย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2531.

วิชัย วงษ์ใหญ่. พัฒนาหลักสูตรและการสอนเมดิคใหม่. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์รุ่งเรือง, 2523.

ศูนย์รัฐวิสาหกิจ. มาตรการเพื่อบรรลุนโยบายแห่งรัฐในการบริหารรัฐวิสาหกิจ. กรุงเทพฯ: เอกสารประกอบการศึกษาทางรัฐวิสาหกิจ คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

สมบัติ จันทรวงศ์. เลือกตั้งวิกฤต : ปัญหาและทางออก. กรุงเทพฯ: โครงการจัดพิมพ์คบไฟ, 2536.

สมาน รังสิโยภรณ์. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ: บริษัทประชาชน จำกัด, 2531.

สิทธิพันธ์ พุทธหนู. ทฤษฎีพัฒนาการเมือง. กรุงเทพฯ: บริษัทประชาชน จำกัด, 2536.

———. ทางเลือกที่ไม่ง่ายนัก. กรุงเทพฯ: หจก. คุณพินอักษรกิจ, 2529.

สุขุม นวลสกุล และ วิศิษฐ์ ทวีเศรษฐ. การเมืองและการปกครองไทย กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2535.

สุภาพ วาดเขียน. เครื่องมือวิจัยทางสังคมศาสตร์ : ลักษณะที่ดี ชนิด และวิธีหาคคุณภาพ. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช, 2523.

ไสว พรหมขุนทอง. บทบาทของรัฐวิสาหกิจที่มีต่อการพัฒนาประเทศ. กรุงเทพฯ: เอกสารการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาสังคมศาสตร์ คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2517.

อมร รักษาสัตย์. "บทบาทจากผู้บังคับบัญชาในการส่งเสริมประสิทธิภาพข้าราชการ." วารสารรัฐประศาสนศาสตร์ ฉบับพิเศษ (เมษายน 2522): 27.

- Anastasi, A. Psychological Testing Third ed. (New York: Macmillan, 1967).
- Downs, Anthony. Inside Bureaucracy. Boston : Little, Brown Publishers, 1967.
- Easton, David. A Framework of Political Analysis. (Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall, 1965).
- Eulau, Heinz. The Behavioral Persuasion in Politics. New York: Random House, 1963.
- Eysenck, H.J. and Arnold, W. Encyclopedia of Psychology. 1972.
- Glaszer, G. Organizational Careers : Sourcebook for Theory. Chicago: Aldine Press, 1986.
- Goode, V. Dictionary of Education. 1973.
- Gross, Bertram and Gross, M. Organizations and their Managing. New York: Free Press, 1968.
- Huntington, Samuel and Nelson, Joan. No Easy Choice (Cambridge: Harvard University Press, 1976).
- Jouvenal, Bertrand de. "On the Nature of Political Science," The Pure Theory of Politics. New Haven : Yale University Press, 1963.
- Kadushin, Charis. "Social Distance between Client and American." Journal of Sociology 67 (March 1962).
- Katz, Daniel and Danet, Brenda. Bureaucracy and the Public. New York : Basic Books, 1973.
- Kempt, F.C. and Ussem, A.H. Dynamic of Behavior in Nursing. Philadelphia: Saunders, 1964.
- Koffka, K. "Attitude." Encyclopedia of the Social Science. 1978: 212.
- Krathwohl, D.R.; Bloom, B.S. and Masia, B.B. Taxonomy of Education Objectives: The classification of Educational Goals Handbook II: Affective Domain. New York: David McKay, 1986.

- Mcgregor, Douglas. Human Side of Enterpris of Enerprise. New York: McGaw-Hill, 1965.
- Milbrath, Lester W. Political Participation : How and Why Do People Get Involved in Politics. Chicago: Rand McNally, 1965.
- . and Goel, M. L. Political Participation. Chicago : Rand McNally College Publishing, 1977.
- Millett, John D. Management in the Public Service : The Quest for Effective Performance. (New York: McGraw-Hill Book Company, 1954.
- Oskamps, Stuart. Applied Social Psychology. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice-Hall Inc., 1984.
- Pateman, Carole. Participation and Democratic Theory. (London: Cambridge University Press, 1970.
- Phongphaew, Pornsak. "The Political culture and Persenality of the Laotion Political-Bureaucatic Elite." Unpublished Ph.D. Dissertation, University of Oklahoma, Norman, 1976.
- Roberts, Geoffrey K. A Dictionary of Political Analysis. 1971.
- Verba, Sidney; Nie, Norman and Kim, Jae-on. Paticipation and Political Equality. New York: Cambridge University Press, 1978.
- Weber, Max. The Theory of Social and Economic Organization. Translated by A. M. Handerson and Talcott Parson. Fourth ed. New York: Free Press, 1966.
- Weiner, Myron. "Political Participation : Crisis of The Political Process." Crisis and Sequenees inPolitical Development. Edited by Leonard Binder and Others. Princeton, N:J.: Princeton University Press, 1971.
- Wolman, B.B. Dictionary of Behavioral Science. 1973.

ภาคผนวก

1. แบบสอบถาม
2. แบบประเมินประสิทธิภาพในงาน
3. การทดสอบค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม
4. การทดสอบค่าความสอดคล้องภายใน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผนวก 1 แบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้ จัดทำขึ้นเพื่อนำไปใช้ในการศึกษาวิจัย ข้อมูลของท่าน ในแบบสอบถามนี้ ผู้จัดทำจะรักษาเป็นความลับ และจะใช้ประโยชน์เฉพาะในทางวิชาการเท่านั้น

กรุณาทำเครื่องหมายถูก (๒) ลงในวงเล็บของแต่ละข้อ ที่ตรงกับความเห็นของท่านเพียงคำตอบเดียว โดยไม่ต้องกรอกชื่อ และนามสกุล

ส่วนที่ 1 สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม

1. เพศ

☐ 1. ชาย	☐ 2. หญิง
---------------------------------	----------------------------------
2. อายุ.....ปี
3. ระดับการศึกษาสูงสุดในปัจจุบัน

☐ 1. ประถมศึกษา	☐ 4.ปริญญาตรี
☐ 2. มัธยมศึกษา	☐ 5. ปริญญาโท
☐ 3. ประกาศนียบัตร หรืออนุปริญญา	☐ 6. ปริญญาเอก
4. ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน ระดับ (ซี).....
5. อัตราเงินเดือน.....บาท
6. สถานที่ทำงานปัจจุบันธนาคารออมสินสาขา.....
กรณีสาขาที่มีภาคเช้า และภาคค่ำ โปรดระบุภาคด้วย
7. อายุงาน.....ปี
8. สถานภาพการสมรส

☐ 1. โสด	☐ 2. แต่งงาน	☐ 3. หม้าย	☐ 4. หย่า
---------------------------------	-------------------------------------	-----------------------------------	----------------------------------
9. จำนวนบุตร.....คน
10. ภูมิลำเนาตามทะเบียนบ้าน จังหวัด.....

ส่วนที่ 2 ความตระหนักทางการเมือง	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่มีความ เห็น	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. การมีชีวิตของชาวบ้านธรรมดา โดยไม่ เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการเมือง จะทำให้ชีวิตมี ความสุขมากกว่าที่จะเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับ การเมือง	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
2. การดำเนินกิจการอื่นที่ไม่ใช่กิจกรรม ทาง การเมือง ถ้าคิดเปรียบเทียบกันแล้วจะได้ ประโยชน์ หรือผลตอบแทน ที่มีคุณค่าสูงกว่า กิจกรรมทางการเมือง	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
3. ในเมื่อ ประชาชนส่วนใหญ่มีฐานะยากจน ดังนั้น การเลือกตั้งจึงเป็นการเปิดโอกาสให้คน มีเงินเท่านั้น เข้ามาบริหารงานทางการเมือง	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
4. บทบาทหนึ่งที่สำคัญทางการเมือง ของ สื่อมวลชน ก็คือ เป็นตัวเชื่อมระหว่างผู้ปกครอง กับผู้ถูกปกครอง	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
5. ในเมื่อ คนเราเกิดมาไม่เท่าเทียมกัน ดังนั้น ความไม่เสมอภาคกันในทางการเมืองจึง เป็นเรื่องธรรมดา	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
6. การประชุมรัฐสภาแต่ละครั้ง ส.ส. ส่วน ใหญ่ มักจะมุ่งแสดงวาทะเพื่อให้ประชาชนรู้ เห็นถึงบทบาทของตน แต่ไม่ได้สาระสำคัญจาก การประชุมเท่าที่ควร ดังนั้น การติดตามการ ประชุมดังกล่าวจึงเป็นการเสียเวลา โดยไม่ คุ้มค่า	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)

ส่วนที่ 2 ความตระหนักทางการเมือง	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่มีความ เห็น	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
7. ไม่เคยมีรัฐธรรมนูญของไทยฉบับใดเลย ที่มอบอำนาจอธิปไตยให้กับประชาชนอย่างแท้จริง	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
8. การเมืองเป็นเรื่องสกปรก เพราะนักการเมืองส่วนใหญ่ มักจะแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัวหรือเฉพาะกลุ่ม มากกว่าจะคำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวม หรือประเทศชาติ ดังนั้นเราควรจะต้องปลีกรัฐบาล ไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยว หรือมีส่วนร่วมทางการเมืองใด ๆ ทั้งสิ้น	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
9. การเลือกตั้ง ไม่สามารถแก้ปัญหาคนว่างงานได้	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
10. ถ้ารัฐบาล ที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชนบริหารประเทศอ่อนแอ เช่น ปล่อยให้กลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ เติบโตหรือชุมนุมประท้วงได้อย่างเสรีแล้ว ก็เป็นการสมเหตุสมผลที่ทหารจะทำการยึดอำนาจ จับใส่รัฐบาลนั้นออกไป	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
11. ตัวท่านเองสามารถที่จะก่อให้เกิด การเปลี่ยนแปลงในทางการเมืองได้	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)

ส่วนที่ 2 ความตระหนักทางการเมือง	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่มีความ เห็น	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
12. การเมืองเป็นเรื่องสลบับซับซ้อน ผู้ปกครอง ย่อมมีความรู้ทางการเมือง และเข้าใจปัญหา ต่าง ๆ ของประเทศได้ดีกว่าเรา และเข้าใจ ปัญหาต่าง ๆ ของประเทศได้ดีกว่าเรา ดังนั้น ประชาชนโดยทั่วไปไม่ควรเคลื่อนไหว หรือ แสดงปฏิกิริยาใด ๆ ในลักษณะต่อต้าน หรือ คัดค้านผู้ปกครอง	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
13. การเพิกเฉยต่อกิจกรรมบ้านเมืองเป็นเหตุ ให้การรัฐประหารเกิดขึ้นได้ง่าย เพราะผู้ กระทำการยึดอำนาจเห็นว่าประชาชนส่วนใหญ่ ไม่สนใจการเมือง ดังนั้นคงจะไม่ต่อต้าน	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
14. ในสภาพการณ์ทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมปัจจุบัน ประชาชนโดยทั่วไปไม่ได้รับความ ปลอดภัยเท่าที่ควร รัฐบาลไม่ได้เอาใจใส่ ในสวัสดิภาพของประชาชนเท่าใดนัก	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
15. การเข้ามีส่วนร่วมทางการเมือง ของ ประชาชนสามัญทั่วไป จะไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ หรือมีผลต่อการตัดสินใจ ของรัฐบาลได้	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
16. ถ้าในเขตเลือกตั้งของเรา ไม่มีผู้รับสมัคร รับเลือกตั้งที่ดี การไปเลือกตั้งก็ไม่ช่วยทำให้บ้าน เมืองดีขึ้นมาได้	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
17. คนที่มีความคิดเห็นทางการเมือง ไม่ตรง กับส่วนใหญ่ ไม่ควรแสดงความคิดเห็นของตนต่อ สาธารณชน	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)

ส่วนที่ 2 ความตระหนักทางการเมือง	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่มีความ เห็น	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
18. การเมืองเป็นเรื่องของผู้มีอำนาจ ส่วนประชาชนทั่วไปเป็นเพียงผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาและมีหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่ง หรือนโยบายของรัฐเท่านั้น การเคลื่อนไหวของกลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ มีแต่จะทำให้บ้านเมืองเกิดความวุ่นวาย	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
19. ปัจจุบันการเมืองของประเทศไทย เป็นประชาธิปไตยสูงมากแล้ว	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
20. ระบอบประชาธิปไตยเป็นการปกครองโดยเสียงข้างมาก ดังนั้น ผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับเสียงส่วนน้อยของประเทศบ่อย ๆ ควรจะได้รับการประณาม	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 3 การมีส่วนร่วมทางการเมือง	ไม่เลยเลย	ไม่บ่อย	ปานกลาง	บ่อยครั้ง	ทุกครั้งหรือ เป็นประจำ
1. ความบ่อย ในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียง เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
2. ความบ่อย ในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียง เลือกตั้งในระดับท้องถิ่น	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
3. การวิพากษ์วิจารณ์ หรือแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาบ้านเมือง	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
4. การชักชวนผู้อื่นสนทนา เรื่องการเมือง ทั้ง ในระดับท้องถิ่น และระดับชาติ	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
5. การชักชวนให้ผู้อื่นใช้สิทธิออกเสียง ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งคนใดคนหนึ่ง	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
6. การติดตามรับฟังข่าวสารการเมือง หรือ รายการทางการเมือง จากทางวิทยุ หรือ โทรทัศน์	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
7. การติดต่อกับ ส.ส. หรือข้าราชการ ผู้มี อำนาจตัดสินใจ ไม่ว่าจะโดยการพูดคุยหรือเขียน จดหมาย ฯลฯ เพื่อให้รับรู้สิ่งที่ท่านต้องการ และ ขอให้เขาปฏิบัติบางประการในประเด็นปัญหา ที่เกี่ยวกับการเมืองการบริหาร	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
8. การหาความรู้เรื่องการเมือง จากสื่อ ประเภทต่าง ๆ เช่น เอกสาร รายการวิทยุ การศึกษา โทรทัศน์การศึกษา ฯลฯ	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
9. การติดต่อหรือร้องเรียน ขอความช่วยเหลือ จากทางเขตหรือทางอำเภอ	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)

ส่วนที่ 3 การมีส่วนร่วมทางการเมือง	ไม่เคยเลย	ไม่บ่อย	ปานกลาง	บ่อยครั้ง	ทุกครั้งหรือเป็นประจำ
10. การติดตามผลการเลือกตั้ง ท้องถิ่น และระดับชาติ	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
11. การร่วมเคลื่อนไหวเรียกร้อง เพื่อกดดันให้รัฐบาล หรือหน่วยงานของรัฐบาล ดำเนินการแก้ไขปัญหาด้านการเมือง เศรษฐกิจ หรือสังคม	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
12. การติดต่อ หรือเรียกร้องขอความช่วยเหลือ จากทางราชการในระดับท้องถิ่น	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
13. การเข้าร่วมฟังการอภิปรายเกี่ยวกับ ปัญหาการเมือง เศรษฐกิจ หรือสังคม ของกลุ่มต่าง ๆ ที่จัดขึ้นตามที่สาธารณะ	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
14. การติดตามการรณรงค์หาเสียง ของนักการเมือง หรือผู้สมัครรับเลือกตั้งบางคน หรือ หลายคน	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
15. การช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งแจกนามบัตร ติด โปสเตอร์ หรือดำเนินกิจกรรมอื่น ๆ เพื่อเป็น การช่วยรณรงค์หาเสียง	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
16. การติดตามเหตุการณ์ทางการเมือง ที่สำคัญ เช่น การแถลงนโยบายของรัฐบาล การอภิปราย งบประมาณ การอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
17. การให้คำแนะนำ หรือความรู้ประชาธิปไตย ในประเด็นต่าง ๆ เช่น การเลือกตั้ง สิทธิ เสรีภาพ รัฐสภา ฯลฯ แก่บุคคลอื่น	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)

ส่วนที่ 3 การมีส่วนร่วมทางการเมือง	ไม่เคยเลย	ไม่บ่อย	ปานกลาง	บ่อยครั้ง	ทุกครั้งหรือเป็นประจำ
18. การไปตรวจบัญชีรายชื่อ ผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงด้วยตนเอง หรือให้ผู้อื่นไปตรวจดูหาที่เมื่อจะมีการเลือกตั้ง	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
19. การอ่านข่าวหรือบทความทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์ หรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
20. การติดตามการบริหารงานของรัฐบาล	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)

ผนวก 2 แบบประเมินประสิทธิภาพในงาน

แบบประเมินผล "สาขาเปี่ยมน้ำใจ"

คะแนนเต็ม 100 คะแนน

หัวข้อ	ปัจจัยพิจารณา	น้ำหนัก คะแนน	คะแนน					นน. คะแนน X คะแนนที่ได้
			5 (ดีเลิศ)	4 (ดีมาก)	3 (ดี)	2 (พอใช้)	1 (ควรปรับปรุง)	
คุณภาพการให้บริการของ พนักงาน	1. กริยามารยาท การพูดจา ความสุภาพเป็นมิตร การ ต้อนรับ การเอาใจใส่ ต่อลูกค้า	3						
	2. ความรวดเร็วในการให้ บริการ	3						
	3. ความรอบรู้ในธุรกิจทุก ประเภทของธนาคารฯ	3						
	4. การแต่งกายถูกต้องตาม ระเบียบ สะอาด แลดู มีสง่า	1						
ทีมงาน	5. ความสามัคคี ความร่วม มือ มีการประสานงานที่ ดีในการทำงาน	3						

หัวข้อ	ปัจจัยพิจารณา	น้ำหนัก คะแนน	คะแนน					นน. คะแนน X คะแนนที่ได้
			5 (ดีเลิศ)	4 (ดีมาก)	3 (ดี)	2 (พอใช้)	1 (ควรปรับปรุง)	
สถานที่ เครื่องมือ เครื่องใช้ ระบบเอกสาร	6. การจัดสถานที่ภายใน ภายนอกสำนักงาน ให้แล ดูมีระเบียบ สะอาด สวย งาม ตามสภาพรวมทั้งมี การวางแผนผัง สถานที่ ทำงานได้อย่างเหมาะสม	2						
	7. การจัดเตรียมเครื่องมือ เครื่องใช้ และวัสดุ อุปกรณ์สำนักงานให้พร้อม เสมอสำหรับการทำงาน จัดวางในตำแหน่งที่เหมาะสม ต่อการทำงาน มีการ ดูแล รักษาความสะอาด อยู่เสมอ	1						
	8. การจัดระบบเอกสารเป็น หมวดหมู่ มีระเบียบ เรียบร้อย สะดวกต่อการ ค้นหาหยิบใช้	1						

หัวข้อ	ปัจจัยพิจารณา	น้ำหนัก คะแนน	คะแนน					นน. คะแนน X คะแนนที่ได้
			5 (ดีเลิศ)	4 (ดีมาก)	3 (ดี)	2 (พอใช้)	1 (ควรปรับปรุง)	
การประชาสัมพันธ์	9. การเผยแพร่ข่าวสาร และธุรกิจธนาคารฯ ให้ ลูกค้าทราบ โดยผ่านสื่อ ต่าง ๆ ตามความ เหมาะสม	1						
ความสัมพันธ์ กับชุมชน	10. การเข้าร่วมกิจกรรม ของชุมชน หรืองาน สังคมของลูกค้า เพื่อ สร้างภาพพจน์ที่ดี รวมทั้ง ทั้งการออกพบปะเยี่ยม เยือนลูกค้าตามความ เหมาะสม	1						
			คะแนนรวมที่ได้รับทั้งสิ้น					

สาขา _____ ภาค _____

ลงชื่อ _____ ผู้ประเมิน

ชื่อ ผจส. _____

(_____)

วันที่ทำการประเมิน _____

ตำแหน่ง _____

ช่วงเวลาทำการประเมิน ตั้งแต่เวลา _____ ถึงเวลา _____ รวม _____ ชม. _____ นาที

_____/_____/_____

ผนวก 3 การทดสอบค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม

ค่าอำนาจจำแนกมาตรวัดความตระหนักทางการเมือง

ข้อความ	X สูง	SD	ค่า t	Sig.	หมายเหตุ
	X ต่ำ	SD			
1. การมีชีวิตของชาวบ้านธรรมดา โดยไม่ เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการเมือง จะทำให้ชีวิตมี ความสุขมากกว่า ที่จะเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับ การเมือง	4.500	.522	2.24	.037	ยอมรับ
2. การดำเนินกิจการอื่น ที่ไม่ใช่งาน ทางการเมือง ถ้าคิดเปรียบเทียบกันแล้วจะได้ ประโยชน์ หรือผลตอบแทน ที่มีคุณค่าสูงกว่า กิจการทางการเมือง	3.166	1.337	.70	.494	ยอมรับ
3. การรับฟังข่าวสารการเมือง ในรูปแบบ ต่าง ๆ เช่น การอ่านข่าวการเมืองจากหนังสือพิมพ์ ฟังข่าวทางวิทยุหรือดูโทรทัศน์ เป็น เรื่องสำคัญและควรกระทำ	4.666	.492	2.99	.007	ยอมรับ
4. บทบาทหนึ่งที่สำคัญในการเมือง ของ สื่อมวลชนก็คือ เป็นตัวเชื่อมระหว่างผู้ปกครอง	4.500	.522	3.75	.002	ยอมรับ
5. ในเมื่อ คนเราเกิดมาไม่เท่าเทียมกัน ดังนั้น ความไม่เสมอภาคกันในทาง การเมือง จึงเป็นเรื่องธรรมดา	3.416	1.379	2.15	.044	ยอมรับ

ค่าอำนาจจําแนกมาตรฐานวัดความตระหนักทางการเมือง (ต่อ)

ข้อความ	X สูง X ต่ำ	SD	ค่า t	Sig.	หมายเหตุ
6. การประชุมรัฐสภาแต่ละครั้ง ส.ส. ส่วน ใหญ่มักจะมุ่งแสดงวาทกรรม เพื่อให้ประชาชนรู้ เห็นถึงบทบาทของตน แต่ไม่ได้สาระสำคัญจาก การประชุมเท่าที่ควร ดังนั้น การติดตามการ ประชุมดังกล่าว จึงเป็นการเสียเวลาโดยไม่ คุ้มค่า	4.583 3.384	.515 1.251	3.15	.006	ยอมรับ
7. ไม่เคยมีรัฐธรรมนูญ ของไทยฉบับใดเลย ที่มอบอำนาจธิปไตย ให้กับประชาชนอย่างแท้ จริง	4.166 3.307	.835 1.032	2.30	.031	ยอมรับ
8. การเมืองเป็นเรื่องสกปรกเพราะนักการเมือง ส่วนใหญ่ มักจะแสวงหาผลประโยชน์ส่วน ตน หรือเฉพาะกลุ่ม มากกว่าจะคำนึงถึงผล ประโยชน์ของส่วนรวมหรือประเทศชาติ ดังนั้น เราควรจะปลีกตัวออกห่าง ไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยว หรือมีส่วนร่วมทางการเมืองใด ๆ ทั้งสิ้น	4.166 2.538	1.193 1.050	3.61	.002	ยอมรับ
9. ถ้ามีความรู้สึก ว่า กฎหมายที่ใช้อยู่ไม่เป็น ธรรม ควรหาทางเรียกร้องให้มีการแก้ไข กฎหมายนั้นไม่ช้าฝืนไม่ยอมรับ	4.500 4.153	.522 .555	1.61	.122	ไม่ยอมรับ

สำรวจความจำแนกมาตรฐานวัดความตระหนักทางการเมือง (ต่อ)

ข้อความ	X สูง	SD	ค่า t	Sig.	หมายเหตุ
	X ต่ำ	SD			
10. ถ้ารัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้ง ของประชาชน บริหารประเทศอ่อนแอ เช่นปล่อยให้กลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ เดินขบวน หรือชุมนุมประท้วงได้อย่างเสรีแล้ว ก็เป็นการสมเหตุสมผล ที่ทหารจะทำการยึดอำนาจจับใส่รัฐบาลนั้นออกไป	4.250	.965	4.86	.000	ยอมรับ
	2.538	.776			
11. ควรแก้รัฐธรรมนูญให้คนอายุ 18 ปี มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งได้	3.666	1.073	1.64	.114	ไม่ยอมรับ
	2.923	1.188			
12. การเมือง เป็นเรื่องสลับซับซ้อน ผู้ปกครองย่อมมีความรอบรู้ทางการเมือง และเข้าใจปัญหาต่าง ๆ ของประเทศได้ดีกว่าเราดังนั้น ประชาชนโดยทั่วไปไม่ควรเคลื่อนไหวหรือแสดงปฏิกิริยาใด ๆ ในลักษณะต่อต้านหรือคัดค้านผู้ปกครอง	4.500	.674	4.01	.001	ยอมรับ
	3.153	.987			
13. การเพิกเฉย ต่อกิจกรรมบ้านเมืองเป็นเหตุให้การรัฐประหารเกิดขึ้นได้ง่าย เพราะผู้กระทำการยึดอำนาจ เห็นว่าประชาชนส่วนใหญ่มสนใจการเมือง ดังนั้นคงจะไม่ต่อต้าน	4.083	.900	3.95	.001	ยอมรับ
	2.692	.855			
14. ในสภาพการณ์ทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมปัจจุบัน ประชาชนโดยทั่วไปไม่ได้รับความปลอดภัยเท่าที่ควร รัฐบาลไม่ได้เอาใจใส่สวัสดิภาพของประชาชนเท่าใด	4.250	.866	2.39	.026	ยอมรับ
	3.461	.776			

ค่าอำนาจจำแนกมาตรฐานวัดความตระหนักทางการเมือง (ต่อ)

ข้อความ	X สูง	SD	ค่า t	Sig.	หมายเหตุ
	X ต่ำ	SD			
15. การเข้ามีส่วนร่วมทางการเมือง ของประชาชนสามัญทั่วไป จะไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ หรือมีผลต่อการตัดสินใจของรัฐบาลได้	4.500	.522	5.68	.000	ยอมรับ
	2.846	.899			
16. ถ้าในเขตเลือกตั้งของเราไม่มีผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ดี การไปเลือกตั้งก็ไม่ช่วยทำให้บ้านเมืองดีขึ้นมาได้	4.750	.452	3.51	.002	ยอมรับ
	3.846	.801			
17. คนที่มีความคิดเห็นทางการเมือง ไม่ตรงกับคนส่วนใหญ่ ไม่ควรแสดงความคิดเห็นของตนต่อสาธารณชน	4.583	.515	3.20	.005	ยอมรับ
	3.538	1.050			
18. การเมืองเป็นเรื่องของผู้มีอำนาจ ส่วนประชาชนทั่วไป เป็นเพียงผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา และมีหน้าที่ ที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่ง หรือนโยบายของรัฐเท่านั้น การเคลื่อนไหวของกลุ่มผลประโยชน์ต่างๆ มีแต่จะทำให้บ้านเมืองเกิดความวุ่นวาย	4.583	.515	3.64	.002	ยอมรับ
	2.923	1.553			
19. ท่านเคยสมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมือง หรือมีบทบาทในการหาเงินเข้าเป็นกองทุนของพรรค	4.416	.669	1.81	.084	ไม่ยอมรับ
	3.846	.899			
20. ระบอบประชาธิปไตย เป็นการปกครองโดยเสียงข้างมาก ดังนั้น ผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับเสียงส่วนใหญ่ของประเทศบ่อย ๆ ควรจะได้รับการประณาม	4.166	1.115	2.17	.040	ยอมรับ
	3.153	1.214			

ค่าอำนาจจำแนกมาตรฐานวัดการมีส่วนร่วมทางการเมือง

ข้อความ	X สูง	SD	ค่า t	Sig.	หมายเหตุ
	X ต่ำ	SD			
1. ความบ่อย ในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	4.583	.996	2.14	.045	ยอมรับ
2. ความบ่อย ในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในระดับท้องถิ่น	4.333	1.231	3.12	.005	ยอมรับ
3. การวิพากษ์วิจารณ์ หรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาบ้านเมือง	4.000	1.044	5.35	.000	ยอมรับ
4. การชักชวนผู้อื่นสนทนา เรื่องการเมือง ทั้งในระดับท้องถิ่น และระดับชาติ	3.250	.965	3.19	.004	ยอมรับ
5. การชักชวนให้ผู้อื่นใช้สิทธิออกเสียง สัมครรับเลือกตั้งคนใด คนหนึ่ง	2.916	1.621	2.43	.026	ยอมรับ
6. การบริจาคเงินสนับสนุนช่วยเหลือ การเมืองหรือผู้สมัครรับเลือกตั้ง	2.083	.996	-	-	ไม่ยอมรับ
7. การสมัครเข้าเป็นสมาชิกของกลุ่มผลประโยชน์ หรือกลุ่มผลักดัน เช่น สภภาพแรงงาน รัฐวิสาหกิจฯ หรือชมรมต่าง ๆ	2.166	.937	-	-	ไม่ยอมรับ
8. การหาความรู้เรื่องการเมือง ประเภทต่าง ๆ เช่น เอกสาร รายการวิทยุ การศึกษา โทรทัศน์การศึกษา ฯลฯ	2.083	.900	2.64	.016	ยอมรับ
9. การเข้าร่วมอภิปรายทางการเมืองตาม สถานที่ต่าง ๆ เมื่อมีโอกาส	2.583	1.311	-	-	ไม่ยอมรับ
10. การติดตามผลการเลือกตั้ง ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ	2.833	1.115	4.02	.001	ยอมรับ
	1.333	.651			

ค่าอำนาจจําแนกมาตรวัดการมีส่วนร่วมทางการเมือง (ต่อ)

ข้อความ	X สูง	SD	ค่า t	Sig.	หมายเหตุ
	X ต่ำ	SD			
11. การร่วมเคลื่อนไหวเรียกร้อง เพื่อกดดันให้ รัฐบาล หรือหน่วยงานของรัฐ ดำเนินการแก้ไข ปัญหาด้านการเมือง เศรษฐกิจ หรือสังคม	2.750	.866	6.32	.000	ยอมรับ
12. การติดต่อหรือเรียกร้อง ขอความช่วยเหลือ จากทางราชการในระดับท้องถิ่น	1.083	.289	2.26	.043	ยอมรับ
13. การเข้าร่วมฟังการอภิปราย เกี่ยวกับปัญหา การเมือง เศรษฐกิจ หรือสังคม ของกลุ่มต่าง ๆ ที่จัดขึ้นตามที่สาธารณะ	1.750	.866	2.13	.050	ยอมรับ
14. การติดตามฟัง การรณรงค์หาเสียง ของ นักการเมือง หรือผู้สมัครรับเลือกตั้งบางคน หรือ หลายคน	1.666	.888	4.54	.000	ยอมรับ
15. การช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้ง แจกนามบัตร ติดรปสเตอร์ หรือดำเนินกิจกรรมอื่น ๆ เพื่อเป็น การช่วยรณรงค์หาเสียง	2.166	1.193	2.36	.031	ยอมรับ
16. การติดตามเหตุการณ์ ทางการเมืองที่สำคัญ เช่น การแถลงนโยบายของรัฐบาล การอภิปราย งบประมาณ การอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล	3.416	1.311	5.41	.000	ยอมรับ
17. การให้คำแนะนำ หรือ ความรู้เรื่อง ประชาธิปไตย นประเด็นต่าง ๆ เช่น การ เลือกตั้ง สิทธิเสรีภาพ รัฐสภา ฯลฯ แก่บุคคลอื่น	3.250	1.288	5.69	.000	ยอมรับ
18. การไปตรวจดูบัญชีรายชื่อ ผู้มีสิทธิลงคะแนน เสียงด้วยตนเอง หรือให้ผู้อื่นไปตรวจดูให้ เมื่อ จะมีการเลือกตั้ง	1.750	.965	2.29	.039	ยอมรับ

ค่าอำนาจจํานนมาตรวัดการมีส่วนร่วมทางการเมือง (ต่อ)

ข้อความ	X สูง	SD	ค่า t	Sig.	หมายเหตุ
	X ต่ำ	SD			
19. การร่วมลงลายมือชื่อ เพื่อแสดงการคัดค้าน แผนนโยบายของรัฐบาล หรือ เรียกร้องให้ รัฐบาล ดำเนินการทางการเมืองตามความ ต้องการ	1.583	1.240	-	-	ไม่ยอมรับ
	1.000	.000			
20. การลงสมัครรับเลือกตั้ง เพื่อตำแหน่งทาง การเมืองในระดับท้องถิ่น หรือระดับชาติ	1.250	.866	-	-	ไม่ยอมรับ
	1.000	.000			

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผนวก 4 การทดสอบความสอดคล้องภายในของมาตรวัด

ความสอดคล้องภายในของมาตรวัดความตระหนักทางการเมือง

ในการทดสอบความสอดคล้องภายในของมาตรวัด ความตระหนักทางการเมือง ว่ามีความสอดคล้องกันในระดับที่เชื่อถือได้ ก่อนที่จะทำการวิเคราะห์ข้อมูล จึงได้นำแบบสอบถามที่มีอำนาจจำแนกสูง ที่ได้คัดเลือกแล้วในผนวก 3 ทั้งในระยะที่ทำการทดสอบเบื้องต้น (pretest) และในขั้นเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจริง มาคำนวณค่าความสอดคล้องภายใน (internal consistency) โดยใช้คำสั่ง RELIABILITY Model Alpha ของ โปรแกรม SPSS/PC

ผลการคำนวณได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยง (Reliability Coefficients) ของกลุ่มตัวอย่างวิจัย จำนวน 357 คน ของมาตรวัดความตระหนักทางการเมือง 20 ข้อ มีค่า Alpha = 0.7659 ซึ่งนับว่าพอเชื่อถือได้ในระดับพอสมควร

ความสอดคล้องภายในของมาตรวัดการเข้าร่วมส่วนร่วมทางการเมือง

ในการทดสอบความสอดคล้องภายในของมาตรวัด การเข้าร่วมส่วนร่วมทางการเมือง ว่ามีความสอดคล้องกันในระดับที่เชื่อถือได้ ก่อนที่จะทำการวิเคราะห์ข้อมูล จึงได้นำแบบสอบถามที่มีอำนาจจำแนกสูง ที่ได้คัดเลือกแล้วในผนวก 3 ทั้งในระยะที่ทำการทดสอบเบื้องต้น (pretest) และในขั้นเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจริง มาคำนวณค่าความสอดคล้องภายใน (internal consistency) โดยใช้คำสั่ง RELIABILITY Model Alpha ของ โปรแกรม SPSS/PC

ผลการคำนวณได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยง (Reliability Coefficients) ของกลุ่มตัวอย่างวิจัย จำนวน 357 คน ของมาตรวัดการเข้าร่วมส่วนร่วมทางการเมือง 20 ข้อ มีค่า Alpha = 0.9089 ซึ่งนับว่าพอเชื่อถือได้ในระดับที่เชื่อถือได้.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นายเอนก จงวัฒน์บัณฑิต
 เกิดวันที่ 29 พฤศจิกายน 2504
 ประวัติการศึกษา ประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 โรงเรียนแสงทองวิทยา อ. พักไผ่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
 ประถมศึกษาปีที่ 7 - มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเซนต์จอห์น กรุงเทพมหานคร
 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) โรงเรียนเซนต์จอห์นอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร
 ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ ภาควิชาการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร
 เข้าศึกษาต่อหลักสูตร ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร
 เมื่อ ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2534
 สถานที่ทำงาน 2532 - ปัจจุบัน ธนาคารออมสินภาค 1 จังหวัดนนทบุรี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย